

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини**

ВІСНИК
УКРАЇНСЬКО-ТУРКМЕНСЬКОГО
КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЬОГО ЦЕНТРУ

ВИПУСК 1

Частина II

Умань
2017

УДК 37(477+575.4)(06)
ББК 74(44кр+5тур)я43
В 53

*Затверджено до друку вченою радою
Уманського державного педагогічного університету
імені Павла Тичини
(протокол № 12 від 27 червня 2017 р.)*

Редакційна колегія:

Безлюдний О.І. – доктор педагогічних наук, професор, ректор;
Сокирська В.В. – кандидат історичних наук, професор,
проректор з наукової роботи та міжнародного співробітництва (головний редактор);
Курмаєв П.Ю. – доктор економічних наук, професор;
Цимбал Н.А. – кандидат філологічних наук, професор;
Лаврик О.Д. – кандидат географічних наук, директор Українсько-туркменського
культурно-освітнього центру (заст. головного редактора);
Сушкевич О.В. – кандидат філологічних наук, доцент;
Загоруйко Л.О. – кандидат педагогічних наук, доцент;
Валюк В.Ф. – кандидат хімічних наук, доцент;
Якимчук Р.А. – кандидат біологічних наук, доцент;
Мельник О.С. – кандидат технічних наук, доцент.

Відповідальний за випуск: *Лаврик О.Д.*

В 53 Вісник Українсько-туркменського культурно-освітнього центру :
міждисциплінарний науковий збірник. – Умань : ВПЦ «Візаві», 2017. –
Вип. 1, Ч. II. – 194 с.

У збірнику опубліковані результати наукової роботи студентів та викладачів УДПУ імені Павла Тичини. Розриті актуальні питання у галузях соціально-педагогічних, природничо-математичних, гуманітарних та економічних досліджень. Видання буде корисним для студентів, викладачів, аспірантів та вчителів загальноосвітніх навчальних закладів.

The results of scientific work of students and lecturers of Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University had been published in the proceedings. Current issues in social, educational, natural and mathematical, humanitarian and economic research had been revealed. The proceedings will be useful for students, lecturers and teachers of secondary schools.

**УДК 37(477+575.4)(06)
ББК 74(44кр+5тур)я43**

ЗМІСТ

ГУМАНІТАРНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Білецька І. О., Грабова Т. Англійські лексичні та граматичні емфатичні конструкції та їх ознаки.....	5
Білецька І. О., Сікорська С. Особливості омонімії та спосіб зняття труднощів її перекладу в науково-технічних текстах.....	11
Бондарук Я. В., Реєнт О. Підвищення інтересу учнів до вивчення англійської мови.....	15
Волошина Г. П., Багрій О. Рідна мова як засіб громадянського виховання у педагогічній спадщині В.О. Сухомлинського.....	21
Гребенюк А., Діденко Л., Діденко С. Туркменістан на міжнародній арені.....	27
Косінська Т. В., Калабська В. С. Музичний конкурс як необхідний компонент у формуванні музично-виконавської компетентності учнів-бандуристів ПСМНЗ.....	33
Краснобокий Ю. М., Чембергенов І. Перший доктор наук Туркменістану.....	38
Куценко С. Ю. Музей у сучасному інформаційному просторі: потенціал соціальних мереж.....	39
Лаухіна І. С., Мальченко А. Лексико-семантична група назв учнів у французькій мові Франції, Бельгії, Швейцарії та Квебеку.....	44
Максимчук О. В., Мовлямбердієв В. Духовність і ціннісні орієнтації студентської молоді України в трансформаційному суспільстві.....	48
Ріднева Л. Ю., Осіпчук Г. В., Могілевець Т. М., Руда О. А. Туркменська література в контексті сучасних міжкультурних зв'язків.....	53
Скрипник О. М. Туркменістан та ООН: історія співпраці.....	60
Ткачук М. М. Ціннісний вимір змісту українського національного виховання: минуле і сучасність.....	65
Цимбал Н. А., Токлієв Д. Мета і завдання зіставного лінгвістичного аналізу української і туркменської мов.....	74
Щачковська Л. С., Абдикодиров О. Політичний аспект міграційних проблем в європейських країнах.....	76

Шачковська Л. С., Байкулов Ш. Ісламський екстремізм та міжнародний тероризм як загроза для сучасного світу.....	84
Шачковська Л. С., Джумаєв Ш. Особливості формування політичної культури молоді в Україні.....	91
Шачковська Л. С., Ібрагімов Б. Роль українського миротворчого контингенту в міжнародних миротворчих операціях.....	99
Шачковська Л. С., Кличов М. Антропологічні виміри глобалізації	108
Шачковська Л. С., Худайкулова А. Інформаційний тероризм як феномен сучасної міжнародної політики.....	115
Шачковська Л. С., Худайназарова Ю. Гендерні трансформації у політично-соціальній сфері суспільства.....	124

ЕКОНОМІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ

Автомесенко А. А. Паблік рілейшнз.....	131
Білошкурський М. В. Фактори та резерви зростання прибутку малого підприємства.....	136
Бовкун О. А. Економічний розвиток агропродовольчих підприємств в контексті економічної безпеки.....	142
Гарматюк О. В., Вовк Т. Використання Інтернет-маркетингу як засобу просування послуг на ринку.....	148
Гарматюк О. В., Коваль М. Дослідження економічних та організаційних методів управління конкурентоспроможності підприємства.....	153
Гарник О. А., Починок У. Сутність інноваційного розвитку в умовах економічної конкуренції.....	159
Коган Н. Ю. Здійснення іпотечних земельних операцій сільськогосподарськими підприємствами.....	164
Побережець Н. Б., Червона К. О. Менеджмент якості як фактор підвищення конкурентоспроможності туристичних підприємств.....	170
Слатвінська Л.А., Поворознюк І.М., Литвин О.В. Роль екскурсійної діяльності в розвитку внутрішнього та міжнародного туризму.....	176
Станіславчук Н. О., Люльченко В. В. Банківська система України: стан та перспективи розвитку в умовах фінансової глобалізації	182
Стойка С. О., Кравченко Ю. М., Мельничук Я. В. Податкова безпека як система захисту національної економіки України.....	188

3. Хантингтон С. Столкновение цивилизаций / С. Хантингтон; [пер. с англ. Т. Велимеева, Ю. Новикова]. – М.: ООО «Изд-во АСТ», 2003. – 603 с.
4. Eurostat [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.appso.eurostat.ec.europa.eu/nui/submitViewTableAction.do>.
5. International Migration Report 2013 / UN Department of Economic and Social Affairs. Population Division [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.un.org/en/development/desa/population/publications/pdf/migration/migrationreport2013/Full_Document_final.pdf.
6. Koydl Wolfgang. Volksabstimmung in der Schweiz: Freizügigkeit, nein danke / Wolfgang Koydl // Süddeutsche Zeitung. – 2014. – 9 Februar.
7. Torreblanca Josй Ignacio. Recuperar a los nuevos radicales / Josй Ignacio Torreblanca // El Pais. – 2013. – 18 noviembre.
8. Vernet Daniel. Ce que les politiques savent de l'immigration et ne disent pas / Daniel Vernet // Slate.fr. – 2013. – 29 octobre. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: Slate.fr. – <http://www.slate.fr/story/79226/politiques-immigration-europe-france-mensonges>, вільний. – Назва з титул. екрана.

ІСЛАМСЬКИЙ ЕКСТРЕМІЗМ ТА МІЖНАРОДНИЙ ТЕРОРИЗМ ЯК ЗАГРОЗА ДЛЯ СУЧАСНОГО СВІТУ

**Шачковська Л. С., канд. політ. наук, доцент кафедри
суспільних дисциплін
Байкулов Шердана, студент IV курсу
УДПУ ім. П. Тичини**

Анотація

Аналізується вплив ісламського екстремізму та міжнародного тероризму в сучасному світі. Визначено сучасні терористичні угруповання та організації. Охарактеризовано цілі та завдання сучасних терористів.

Ключові слова

Тероризм, екстремізм, міжнародний тероризм, ісламський екстремізм.

Abstract

Influence of Islamic extremism and international terrorism in the world today was analyzed. Modern terrorist groups and organizations were defined. Objectives and tasks of modern terrorists were characterized.

Keywords

Terrorism, extremism, international terrorism, Islamic extremism.

В наш час майже кожного дня у різних куточках світу відбуваються події, які пов'язані з конфліктами, що мають етнічне та релігійне підґрунтя. Такого роду конфлікти не нові і супроводжують людство протягом всього його існування. Ситуація почала загострюватись у 80-х рр. XX століття у зв'язку з початком активного використання термінів «фундаменталізм», «тероризм» та «екстремізм», що пов'язані з однією із

світових релігій – ісламом.

На сьогоднішній день перед людством постала небезпечна проблема, яка характеризується нестабільністю в багатьох регіонах, розшаруванням суспільства, відкритою ворожнечею між державами та релігійними течіями. У ХХІ ст. тероризм став невід'ємною частиною світових процесів, як політичного так і економічного характеру. Він безпосереднього має значний вплив на сучасні міжнародні відносини. Сучасний міжнародний тероризм характеризується різким кількісним зростанням терористичних актів із численними жертвами і значними матеріальними збитками, удосконаленням структури терористичних угруповань і посиленням конспіративності їхньої діяльності, удосконаленням форм і методів терору, намаганням використовувати досягнення науково-технічного прогресу тощо.

Сучасний тероризм є вкрай небезпечним явищем оскільки будь-який терористичний акт спрямований на дестабілізацію соціальних інститутів шляхом насилля, що здійснюється з боку окремих транснаціональних угруповань, об'єднаних на основі спільної ідеології.

Мета дослідження – простежити вплив ісламського екстремізму та міжнародного тероризму в сучасному світі.

Відповідно до мети сформульовані наступні завдання:

- з'ясувати сучасне значення міжнародного тероризму та ісламського екстремізму;
- визначити сучасні терористичні угруповання та організації;
- охарактеризувати цілі та завдання сучасних терористів;
- ознайомитись з впливом релігійного фактора на діяльність терористичного характеру;
- з'ясувати наслідки терористичної діяльності для світового співтовариства.

Об'єкт дослідження – загрози для сучасного світу.

Предметом дослідження виступає ісламський екстремізм та міжнародний тероризм як загроза для сучасного світу.

Відповідно до сучасних реалій необхідне не лише визнання такої гострої проблеми, як тероризм, а й його ескалації і також визнання недостатнього пошуку шляхів подолання цього небезпечного явища. Для того, щоб зрозуміти суть цього складного небезпечного явища слід дати визначення, яке якнайкраще характеризує його.

Відповідно до визначення проф. В. Петрищева: «Тероризм – це систематичне, соціально і політично вмотивоване, ідеологічно зумовлене використання насильства або погроз застосування такого, за допомогою якого через залякування фізичних осіб здійснюється управління їх поведінкою у вигідному для терористів напрямку, і досягається визначена терористами мета» [1].

Серед суттєвих ознак сучасного тероризму можна зазначити наступні: досягнення мети злочинним способом; подвійний характер об'єкта насильства (безпосередній об'єкт терористичного впливу і

кінцевий, стратегічний); створення обстановки страху та психологічної напруги; публічність і гласність виконуваних дій; висока соціальна небезпека, зумовлена втягуванням у сферу терористичного акту випадкових осіб.

Стосовно міжнародного тероризму, то це багатогранне та складне явище, яке стосується громадян і території більш ніж однієї країни. Тероризм стає міжнародним коли, по-перше, і терорист, і жертви тероризму є громадянами однієї держави чи різних держав, але злочин скоєний за межами цих держав; по-друге, терористичний акт спрямований проти осіб, що захищені міжнародним правом; по-третє, терористичний акт готують в одній державі, а скоюють в іншій; по-четверте, вчинивши терористичний акт в одній державі, терорист переходить в іншій, унаслідок чого постає питання про його екстрадицію.

Велику кількість трактувань поняття «тероризм» запропоновано закордонними науковцями. Експерт з Ізраїлю Б. Ганор вважає, що «тероризм – це інтенсивне застосування або загроза застосування насильства стосовно цивільних осіб або цивільних об'єктів з метою досягнення політичної мети». Таке трактування полягає в об'єднанні трьох ознак: по-перше, насильницький акт або загроза його; по-друге, мета теракту має політичний характер; по-третє, ціллю терористів є цивільні особи, що кардинально відрізняє тероризм від інших видів політичного насильства. Інший закордонний науковець, відомий американський спеціаліст з міжнародного права професор Р. Фальк пропонує два визначення: «Будь-який тип політичного насильства, що не має адекватного морального і юридичного виправдання, незалежно від того, хто до нього вдається – революційна група або уряд» і «Політичний екстремізм, що вдається до насильства без розбору або до насильства стосовно невинних осіб» [2].

Екстремізм – означає відданість крайнім, перш за все, насильницьким засобам досягнення цілі. Сам по собі екстремізм не може існувати, тобто без ідеологічного підґрунтя. Тому не дивно, що в наш час крім політичних мотивів, особливого поширення набуває релігійне підґрунтя терористичної діяльності. В політиці екстремізм проявляється через демагогію, призводить до насильства, терористичних актів та методів партизанської війни. Головна мета екстремізму в політиці – підірвати стабільність існуючих суспільних та політичних інститутів. Досить часто екстремісти, так само як і терористи користуються релігією, як свого роду прикриттям для досягнення поставлених цілей.

Релігійний екстремізм – це релігійно мотивована діяльність, що направлена на зміну державного устрою та захват влади насильницьким шляхом, порушення суверенітету та територіальної цілісності держави, а також заохочення релігійної ворожнечі та ненависті для досягнення цієї мети. Крайньою формою діяльності екстремістів є тероризм. Терористичні акти стали невід'ємною частиною життя ісламського суспільства, що спричинило розростання екстремізму, фундаменталізму

та тероризму [3].

Отже, на сьогодні не існує єдиного визначення поняття «тероризм». Можливо це пов'язано з тим, що сучасний тероризм набуває в певній мірі інших ознак, сучасні терористи мають доступ до зброї масового знищення та переслідують інші цілі. Все ж тероризм залишається актом насилля або загрози насилля, це явище переслідує політичні, релігійні або ідеологічні цілі.

Що ж стосується релігійного екстремізму, то на сьогодні це явище досить часто переплітається з тероризмом і виявляється в радикальному неприйнятті досягнень світської культури та буржуазного способу життя. Екстремізм має на меті повернення суспільства до ідеалів, які закладено у святому письмі, застосовуючи при цьому методи насилля.

Обидва явища є вкрай небезпечними відповідно до реалій сьогодення. На жаль, акти терору вже стали невід'ємною складовою життя ісламського суспільства, у якому набувають поширення такі явища, як тероризм, екстремізм, фундаменталізм, радикалізм тощо.

Терористичні угруповання, що мають релігійне підґрунтя намагаються створити глобальний проект, альтернативний західному. В свою чергу це призведе до втягнення Заходу в протистояння між двома ідеологіями, що є суперниками в ісламському світі. Прихильники першої – вірять в те, що іслам може існувати поряд зі світською демократією та основними цивільними свободами. Що є стосується прихильників другої, то вони відстоюють ідею створення Великої ісламської держави (Халіфату), тим самим замінивши нею вже існуючу світову систему.

Серед найбільш небезпечних терористичних угруповань можна зазначити такі, як «Аль-Каїда», «ІДІЛ», «ХАМАС», «Хезболла» тощо. У міру нарощування своїх сил та масштабів діяльності середовище тероризму дуже часто віддаляється від свого ідеологічного центру і починає існувати самостійно. Ідеологічний центр в свою чергу легалізується у вигляді партії, а керування терором бере на себе штаб. Головний засіб само існування терористичного угруповання – це кримінальна діяльність. Основним джерелом фінансування терористів є контроль наркобізнесу, рекету, проституції, торгівля зброєю, контрабанда тощо. Такого роду тероризм є економічно сформованим і тому спроможний до самостійної діяльності поза межами однієї країни. Він передбачає наявність структур для відмивання грошей у вигляді контрольованих фірм, банків або ж виробничих підприємств.

Однією з найбільш відомих терористичних груп, яка гучно заявила про себе, ще в 2001 році є «Аль-Каїда». Теракт в Нью-Йорку 11 вересня став початком повномасштабної війни США з тероризмом. Ця міжнародна терористична організація ваххабітського напрямку ісламу, була створена ще в середині 80-х рр. в Афганістані для боротьби з радянськими військами. Після виведення радянських військ з Афганістану Аль-Каїда спрямувала свою діяльність проти США та інших країн Заходу. Основна мета – створення «Великого ісламського

Халіфату», повалення світських режимів в ісламських країнах [4].

Наступна організація терористів є не менш відомою, особливо в світлі останніх подій, йдеться про «ІДІЛ». «Ісламська держава Іраку та Леванту» раніше входила до «Аль-Каїди», але на сьогодні існує самостійно, завдяки торгівлі зброєю та крадіжкам. Також «ІДІЛ» періодично здійснює напади на об'єкти нафтовидобувного сектору. Як не дивно, про ІДІЛ стало відомо всьому світу лише влітку 2014 року, хоча організація існує ще з 2006 року. Ісламська держава Іраку та Леванту має декілька особливостей, що відрізняє її від інших терористичних організацій сучасності: надзвичайно стрімке поширення впливу ІДІЛ на території таких країн, як Сирія, Ірак, Єгипет та Лівія; величезний злочинний фінансовий оборот; відсутність на сучасному етапі конкурентів в регіоні; організована інформаційна інтервенція та розповсюдження ідеології ІДІЛ на країни Європи, Азії, Африки; підтримка серед мусульман майже по всьому світі; наявність власної медіа структури, що покликана виправдовувати діяльність ІДІЛ; значний масштаб ведення бойових дій та небажання сісти за стіл переговорів з офіційною владою тощо [5].

ХАМАС – це палестинський ісламістський військовий та соціально-політичний рух і правляча політична партія в секторі Газа з липня 2007 року. Мета даної організації – звільнення Палестини від сіоністів. За час свого існування організація здійснила безліч нападів на ізраїльські цивільні та військові об'єкти, а також на палестинців, яких підозрюють в співробітництві з Ізраїлем. Більшість терактів здійснюється на території Ізраїлю та сектора Газа. ХАМАС визнаний терористичною організацією Європейським Союзом, Ізраїлем, Канадою, США, Японією, а також заборонений в Йорданії та Єгипті [6].

«Хезболла» – це ліванська організація шиїтського спрямування і політична партія, що діє в Лівані та Сирії. Поява цієї організації в 1982 році була викликана антиамериканськими та антиізраїльськими настроями в ході боротьби з військовою присутністю Ізраїлю в Південному Лівані. Серед цілей організації можна назвати наступні: створення в Лівані ісламської держави на прикладі Ірану; усунення будь-яких колоніальних установ з Лівану; змусити фалангістів (представників ліванської правої політичної партії, що представляє переважно інтереси християн) відповісти за їх злочини тощо. Активними союзниками даної організації є Іран та Сирія (ісламські країни шиїтського спрямування). Визнана терористичною організацією в Канаді, США, Ізраїлі та Єгипті, в країнах Перської затоки, а також частково в ЄС, Австралії і Великобританії. Спочатку «Хезболла» працювала над плануванням своєї діяльності, щоб не обмежуватися військово-політичною сферою, і розширити свою діяльність на сферу освіти, охорони здоров'я, бізнесу, банківської справи тощо. Діяльність «Хезболли» в основному була спрямована на шиїтське середовище для зміцнення лояльності та повного контролю, згодом партія розширила свою (легальну та нелегальну) економічну діяльність на всі континенти світу для

забезпечення фінансовими ресурсами зростаючі витрати партії в Лівані і за кордоном [7].

Особливо небезпечним тероризм став з появою ядерної, бактеріологічної та хімічної зброї. Величезну небезпеку для держав представляють можливості використання терористами ядерного матеріалу при оволодінні ним. Один з напрямків перешкоди такого можливого розвитку подій стало укладення Конвенції ООН про фізичний захист ядерного матеріалу від 3 березня 1980 року. Для того, щоб повністю перекрити можливості ядерного тероризму, в рамках ООН розробляється проект міжнародної конвенції про боротьбу з актами ядерного тероризму.

Підсумовуючи вищезазначене слід зауважити, що головним елементом тактики терористів, не зважаючи на те, представниками якої організації вони являються, є широке поширення інформації стосовно терактів та перетворення цієї події на найбільш обговорювану. В такий спосіб вони заявляють про свої наміри на весь світ, заздалегідь сформувавши історію для виправдання терористичної діяльності. Тому не дивно, що терористичні угруповання та організації частіше виникають в тих країнах, які мають ряд внутрішніх проблем, що згодом стає головною причиною неспроможності офіційної влади до протистояння терористичній діяльності. Серед таких проблем, можна зазначити наступні: глибока духовна криза суспільства, насамперед ідеологічна; криза державно-правової системи; економічна криза; високий рівень безробіття; слабкість структури державної влади тощо.

Якщо ж говорити про ідеологію терористів, то вона застосовується частіше за все лише для виправдання їхньої діяльності. В такому випадку первинні цілі та завдання забуваються, або ж змінюються відповідно до реалій. Одночасно це не означає, що для всіх терористичних організацій ідеологія є лише маскуванням. Однією з основних ідеологічних доктрин тероризму виступає екстремізм. Саме він сприяє його розвитку, разом з тим підживлюючи його як ідейно, так і духовно. Головною умовою щодо запобігання тероризму є попередження розповсюдження його ідеології.

Представники сучасних терористичних організацій досить часто використовують нелегальну діяльність (наркобізнес, грабіж, контрабанда) для власного збагачення, не переслідуючи при цьому жодних політичних цілей. Це є однією з відмінних ознак сучасного тероризму.

Без сумніву значну роль у боротьбі з міжнародним тероризмом відіграє Організація Об'єднаних Націй, яка ще у 2006 році схвалила Глобальну антитерористичну концепцію. На універсальному рівні було розроблено тринадцять угод і три протоколи, спрямовані проти міжнародного тероризму та певних видів терористичної діяльності. Крім того, від 2001 року діє Антитерористичний комітет ООН. Значним кроком на шляху створення всеохоплюючого конвенційного антитерористичного механізму в сучасному міжнародному праві стало прийняття Міжнародної конвенції про боротьбу з бомбовим тероризмом від 1997р.

З її прийняттям налічується чотирнадцять глобальних і регіональних договорів, що стосуються міжнародного тероризму. Крім того, до міжнародно-правової основи боротьби з тероризмом слід зарахувати численні двосторонні й багатосторонні міжнародні угоди про взаємну правову допомогу, включаючи видачу злочинців [9].

Боротьба з тероризмом повинна бути справою не лише окремих країн чи груп країн, а завданням всього людства незалежно від расової, релігійної та соціальної приналежності. На глобальному рівні проблемою тероризму загалом та міжнародного тероризму безпосередньо займається ООН та її спеціалізовані установи такі, як Міжнародна організація цивільної авіації (ІКАО), Міжнародна морська організація (ІМО), Міжнародне агентство з атомної енергії (МАГАТЕ).

Також існують регіональні організації безпеки, які вирішують питання тероризму відповідно на регіональному рівні. Серед них можна назвати такі: Організація американських держав (ОАД), Організація африканської єдності (ОАЄ), Ліга арабських держав (ЛАД), Організація Північноатлантичного договору (НАТО), так і різні політичні форуми та організації – Організація безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ), ЄС, Рада Європи (РЕ), Асоціація регіонального співробітництва Південної Азії (СААРК) та ін.

На сьогодні не існує єдиного визначення поняття «тероризм». Можливо це пов'язано з тим, що сучасний тероризм набуває в певній мірі інших ознак, сучасні терористи мають доступ до зброї масового знищення та переслідують інші цілі. Все ж тероризм залишається актом насилля або загрози насилля, це явище переслідує політичні, релігійні або ідеологічні цілі. Що ж стосується релігійного екстремізму, то на сьогодні це явище досить часто переплітається з тероризмом і виявляється в радикальному неприйнятті досягнень світської культури та буржуазного способу життя. Обидва явища є вкрай небезпечними відповідно до реалій сьогодення. На жаль, акти терору вже стали невід'ємною складовою життя ісламського суспільства, у якому набувають поширення такі явища, як тероризм, екстремізм, фундаменталізм, радикалізм тощо.

Головним елементом тактики терористів є широке поширення інформації стосовно терактів та перетворення цієї події на найбільш обговорювану. В такий спосіб вони заявляють про свої наміри на весь світ, заздалегідь сформувавши історію для виправдання терористичної діяльності. Тому не дивно, що терористичні угруповання та організації частіше виникають в тих країнах, які мають ряд внутрішніх проблем, що згодом стає головною причиною неспроможності офіційної влади до протистояння терористичній діяльності.

Слід зазначити, що негативним аспектом боротьби провідних країн з тероризмом є те, що західноєвропейські країни та США досі не створили спільних антитерористичних органів, у тому числі і у форматі такої організації як НАТО. Питання міжнародного співробітництва у цій сфері потребує подальшого дослідження у багатьох аспектах, зокрема в

розробці універсального визначення такому поняттю як «тероризм», в систематизації міжнародних актів з метою усунення дублювання тощо.

Список використаних джерел

1. Петрищев В. Е. Заметки о терроризме / В. Е. Петрищев. – М.: Эдиториал УРСС. – 2001. – С. 11.
2. Серкевич І. Р. Визначення поняття тероризм та його генезис / І. Р. Серкевич // Часопис Київського університету права. – 2011. – № 4. – С. 332–333.
3. Камалов Р. І. Поняття ісламізму, ісламського фундаменталізму, радикалізму, екстремізму та тероризму у сучасній літературі / Р. І. Камалов // Культура народів Причорномор'я. – 2007. – № 108. – С. 81.
4. «Аль-Каида» – терористическая группировка №1 в мире [Електронний ресурс] // Режим доступа: <http://islam-today.ru/terrorism/>
5. Шквірук В. В. Феномен терористичної організації Ісламська держава Іраку та Леванту / В. В. Шквірук // Гілея. – Випуск 104. – С. 239.
6. Zanotti J. Hamas: Background and Issues for Congress / J. Zanotti // Congressional Research Service. – December 2, 2010.
7. Ливанская организация «Хезболла»: время собирать камни [Електронний ресурс] // Режим доступа: <http://harmoon.org/wp-content/uploads/2016/06/Hezbollah-vs.-Deferred-Commitments-ru.pdf>.
8. Міжнародно-правові аспекти боротьби з тероризмом [Електронний ресурс] // Режим доступа: http://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/10726/1/CHornuy_108-111.pdf.
9. Хачатурян Т. Сучасний стан протидії тероризму, тенденції розвитку кримінально-процесуальних інститутів: універсальний і регіональний рівні / Т. Хачатурян // Європейські перспективи. – 2012. – № 2. ч.1. – С. 152.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПОЛІТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДІ В УКРАЇНІ

**Шачковська Л. С., канд. політ. наук, доцент кафедри
суспільних дисциплін
Джумаєв Шатлик, студент IV курсу
УДПУ ім. П. Тичини**

Анотація

Розглядається феномен політичної культури. Аналізуються особливості формування політичної культури української молоді, а саме набуття нею політичних знань і навичок політичної поведінки які є важливою умовою функціонування політики, насамперед держави, в інтересах суспільства.

Ключові слова

Політична культура, політична поведінка, політична свідомість.

ВИМОГИ ДО ПУБЛІКАЦІЇ у «Віснику Українсько-туркменського культурно-освітнього центру»

У червні наступного року планується видання «Вісника Українсько-туркменського культурно-освітнього центру». Редакційна колегія запрошує Вас взяти участь у формуванні нового випуску. Для цього вона чекає на ваші матеріали до 20 травня 2018 р.

Статті подаються українською мовою обсягом 6–10 сторінок. Текст оформляється у текстовому редакторі *Microsoft Word* (у форматі *.doc). Гарнітура: *Arial*, розмір шрифту – 14 пт, міжрядковий інтервал – 1,5. Абзацний відступ – 1,25 см. Усі поля по 2 см.

Таблиці повинні бути книжкової орієнтації, розмір шрифту 12 пт. Слово «Таблиця» друкується з вирівнюванням по правому краю курсивом, під ним назва таблиці напівжирним шрифтом з вирівнюванням по центру.

Назви рисунків (вставка + надпис) подавати під графічними об'єктами з вирівнюванням по центру, складні рисунки зі значною кількістю об'єктів, а також підписи до них подавати у зв'язаному вигляді (групувати як один об'єкт). Рисунки повинні бути вставлені в статтю і додаватися окремо в форматі BMP, TIFF, JPEG.

Матеріали надсилати на електронну адресу: utkots@gmail.com або подавати Н. В. Жидковій в Українсько-туркменський культурно-освітній центр (вул. Садова, 2, УДПУ імені Павла Тичини, корп. №2, ауд. 114).

ФАЙЛ З ТЕКСТОМ СТАТТІ НАЗИВАТИ ПРІЗВИЩАМИ АВТОРІВ!

Орієнтовна вартість однієї сторінки друку статті – 25 грн.

Розміщення тексту на сторінці: у першому рядку – назва статті напівжирними великими літерами, по центру; нижче, справа – прізвище та ініціали автора (авторів) курсивом, посада; після цього через 1 інтервал друкується анотація та ключові слова українською і англійською мовою, нижче – основний текст статті з вирівнюванням по ширині; в кінці, через 1 міжрядковий інтервал, з вирівнюванням по ширині подається список використаних джерел.

Список використаних джерел оформлюється згідно нового стандарту бібліографічного опису ДСТУ ГОСТ 7.1:2006.

Зразок оформлення статті

ТУРКМЕНИСТАН НА МІЖНАРОДНІЙ АРЕНІ

Іванов І. І., канд. геогр. наук, доцент кафедри географії
та методики її навчання

Ібрагімов Ельдор, студент IV курсу природничо-географічного факультету
УДПУ ім. П. Тичини

Анотація (українською мовою, 350–400 символів)

Ключові слова (українською мовою, 4–6 слів)

Abstract (англійською мовою, 350–400 символів)

Keywords (англійською мовою, 4–6 слів)

Текст статті...

...

Список використаних джерел

Наукове видання

**ВІСНИК
УКРАЇНСЬКО-ТУРКМЕНСЬКОГО
КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЬОГО ЦЕНТРУ**

Випуск 1

Частина II

Друкується в авторській редакції

***Автори опублікованих матеріалів
НЕСУТЬ ПОВНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ
за добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен
та інших відомостей!!!***

Технічний редактор: *Жидкова Н. В.*

Підписано до друку 26.06.2017 р. Формат 60x84/16.

Папір офсетний. Ум. друк. арк.11,3

Тираж 300 прим. Замовлення № 1456

Видавничо-поліграфічний центр «Візаві»

20300, м. Умань, вул. Тищика, 18/19

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи

ДК № 2521 від 08.06.2006.

тел. (04744) 4-64-88, 4-67-77, (067) 104-64-88

vizavi-print.jimdo.com

e-mail: vizavi008@gmail.com